

Cô Bé Quàng Khăn Đỏ

Contents

Cô Bé Quàng Khăn Đỏ	1
1. Chương 1: Phần 1:	1
2. Chương 2: Phần 2: 2	4
3. Chương 3: Phần 3: 3	8
4. Chương 4: Phần 4: 4	10

Cô Bé Quàng Khăn Đỏ

Giới thiệu

Hệ liệt: Cổ tích hắc ám Thể loại: Đoàn văn, Sủng, HE, H+++ Chắc có lẽ các bạn đã quen với câu chuyện cô bé quàng khăn đỏ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-be-quang-khan-do>

1. Chương 1: Phần 1:

- *Editor: Lục Nặc*

“Bà ngoại bị bệnh, con giúp mẹ đưa mấy thứ này tới biểu bà nhé”.

Mẹ đưa một chiếc giỏ đựng bánh mì, đồ ăn nhẹ, chân giò hun khói và một hũ rượu xinh đẹp cho Khăn Đỏ. Khăn đỏ ngoan ngoãn gật đầu, sau khi mặc thêm chiếc áo khoác màu đỏ mà nàng yêu thích nhất liền đi ra bên ngoài.

Khăn Đỏ là một thiếu nữ xinh đẹp, nàng có một làn da trắng nõn, ánh mắt màu xanh biếc và một mái tóc màu vàng mượt mà, chân tay tinh tế giống như nai con, cho dù ai nhìn thấy thì cũng đều yêu thích nàng, bao gồm cả Đại sói hoang sống trong khu rừng rậm.

Đại sói hoang là một con sói hoa tâm nổi danh thôn xóm gần đó, tất cả những người làm cha làm mẹ đều dặn dò con gái mình không được lại gần nó, nếu như bị nó cắn một miếng thì ngay cả xương cốt cũng không còn, nó là một con sói hoang vô cùng nguy hiểm.

Đại sói hoang đã muốn ăn Khăn Đỏ từ lâu lắm rồi, nhưng mỗi lần Khăn Đỏ nhìn thấy nó thì đều tránh thật xa, khiến nó không có cơ hội khoe bộ răng nanh tà ác của mình với Khăn Đỏ. Nó nhịn rồi lại nhịn,

nhìn rồi lại nhìn, quyết định mặc kệ hôm nay có xảy ra chuyện gì thì cũng phải ăn được Khăn Đỏ.

Vì muốn Khăn Đỏ không nhận ra dáng vẻ của mình, Đại sói hoang mặc một bộ quần áo của nữ sĩ lên người, rồi lại dùng khăn quàng cổ quấn quanh mặt mình.

Khi nó thấy Khăn Đỏ ra khỏi nhà, bèn nhanh tay kéo khăn che hết lông xù trên mặt lại, dè dặt cẩn thận đi theo bước chân của Khăn Đỏ.

Hôm nay là một ngày nắng ấm đẹp trời, Khăn Đỏ vừa xướng ca vừa hái hoa bên đường, vui vẻ đi về phía trước, không hề phát hiện nguy cơ phía sau đang dần tới gần.

“Khăn Đỏ, Khăn Đỏ, em định đi đâu vậy?” Đại sói hoang đi phía sau nàng cao giọng hỏi.

Khăn Đỏ đang chuyên tâm hái hoa nên không hề chú ý tới giọng điệu kỳ quái của nó, không hề cảnh giác trả lời: “Em muốn tới thăm bà ngoại!”

“Bà ngoại của em bị làm sao thế?”

“Bà ngoại bị bệnh, em muốn mang đồ và hoa xinh đẹp cho bà”.

“Đúng là một cô bé ngoan, ta biết một nơi có rất nhiều đóa hoa hấp dẫn đấy!”

“Có thật không?”

“Đương nhiên là thật, ta đưa em đi tới đó hái hoa nhé”.

“Vâng, cảm ơn ngài”.

Nghĩ đến chuyện có thể hái được thật nhiều bông hoa đẹp tặng cho bà ngoại, Khăn Đỏ lập tức đi theo Đại sói hoang vào sâu bên trong khu rừng già.

Đại sói hoang giả dạng thành nữ sĩ thì vẫn là Đại sói hoang, chỉ nhìn qua thôi đã thấy vô cùng kì quái, tiếng nói chuyện cũng rất quý dị, bởi vậy Khăn Đỏ không nhịn được hỏi: “Nữ sĩ à, vì sao giọng nói của ngài lại khàn khàn như vậy?”

“Bởi vì ta cũng bị bệnh giống như bà ngoại của em!”

“Nữ sĩ à! Đôi mắt của ngài to thật đấy!”

“Đôi mắt to để có thể nhìn em rõ hơn!”

Lúc này bọn họ đã đến một nơi không có người qua lại trong khu rừng rậm, Đại sói hoang cũng không còn che dấu bộ mặt thật cẩn thận như ban nãy nữa, nên Khăn Đỏ phát hiện ra nói: “Nữ sĩ à! Miệng của ngài cũng rất to!”

“Miệng của ta to là để ăn em dễ dàng hơn đấy!”

Cuối cùng, xoàn xoạt một tiếng, Đại sói hoang xé nát quần áo trên người rồi há cái miệng rộng của mình về phía Khăn Đỏ.

Khăn Đỏ thấy thế hô lớn: “Cứu mạng!”

“Hắc hắc, ở đây hoàn toàn không có ai khác, dù em có kêu rách yết hầu thì cũng chẳng có ai tới cứu em đâu”.

“Sói hoang tiên sinh, ngài thật quá đáng, ta tuyệt đối sẽ không khuất phục!”

Nghe thấy Khăn Đỏ la hét như vậy, Đại sói hoang thu chiếc lưỡi đang nhỏ nước miếng trên mặt Khăn Đỏ lại, nghiêng đầu nói: “Nếu không cho ta ăn em thì ta sẽ tới ăn thịt bà ngoại em!”

Khăn Đỏ nghe xong, chấn động nói: “Sói hoang tiên sinh, sao khẩu vị của ngài lại nặng như vậy!”

“Hắc hắc, còn có thể nặng hơn đây, đến ông ngoại của em ta cũng có thể ăn luôn”.

“Ngần vạn lần đừng làm vậy, ta thuận theo ngài là được rồi, xin ngài đừng làm hại người nhà của ta!” Khăn Đỏ rưng rưng nói, vì yêu mến ông bà ngoại nên Khăn Đỏ nguyện ý trả giá hết thấy.

“Đúng là một cô bé ngoan, đừng sợ, ta thích nhất bé ngoan, ta sẽ thật dịu dàng thật dịu dàng ăn em, một chút cũng không đau”.

“Thật vậy không? Xin ngài dịu dàng một chút nhé”. Khăn Đỏ run rẩy nói, ánh mắt xinh đẹp rưng rưng như nai con.

Đại sói hoang cảm thấy bản thân đói vô cùng, hận không thể một ngụm nuốt Khăn Đỏ vào bụng, nhưng nó vẫn tuân thủ lời hứa, dè dặt cẩn trọng dùng đầu lưỡi liếm lên khuôn mặt Khăn Đỏ.

“Ý, ngứa quá”.

Khăn Đỏ muốn kháng cự nhưng lại bị đại sói hoang giữ chặt hai tay, bắt buộc nàng sờ lên khuôn mặt xù lông của nó.

Lông mao của Đại sói hoang vừa mềm mại lại vừa ấm áp, Khăn Đỏ sờ lên liền cảm thấy rất thoải mái, cảm giác chán ghét trong lòng cũng dần dần vơi đi.

Sau khi Đại sói hoang liếm xong khuôn mặt của Khăn Đỏ, liền vươn đầu lưỡi vào trong miệng nàng.

Tuy đầu lưỡi của sói hoang rất to nhưng lại vô cùng linh hoạt, có thể dễ dàng chiếm đoạt mật ngọt trong cái miệng anh đào nhỏ nhắn. Bởi vậy, sau khi đầu lưỡi của Đại sói hoang tiến vào, đầu Khăn Đỏ giống như bị đánh một cái, choáng váng mờ mịt không suy nghĩ được gì nữa.

Cùng lúc đó, tay chân của Đại sói hoang cũng không nhàn rỗi, móng vuốt rạch một phát liền cắt đứt nút thắt quần áo của Khăn Đỏ, hai điểm phần hồng xinh đẹp trên bầu vú trắng như tuyết liền lộ ra.

“Ai nha!” Khăn Đỏ sợ hãi kêu lên một tiếng, đang định vươn tay che dấu hai điểm nhỏ xinh thì lại bị Đại sói hoang bắt được.

Đại sói hoang trừng đôi mắt sói lớn của nó, cẩn thận đánh giá bộ ngực sữa của Khăn Đỏ, nhìn tới khi khuôn mặt Khăn đỏ phỉếm hồng, hai điểm phần hồng trên bầu vú đều đứng thẳng lên, nó mới mở miệng nói: “Vẫn còn đang phát dục đây này. Không sao, Lang ca ca sẽ xoa xoa giúp em, xoa nhiều sẽ biến lớn”.

“Người ta... Mới không cần lớn đấy”. Khăn Đỏ thẹn thùng nói.

Đại sói hoang cười hắc hắc nói: “Được, cho dù lớn hay nhỏ thì Lang ca ca đều xoa bóp giúp em, tuyệt đối sẽ không vắng vẻ chúng nó đâu”.

Nói xong, bàn tay đầy lông của nó liền nắm lấy hai vú trắng mềm, miệng sói ngậm lấy, chậm rãi liếm mát.

Khăn Đỏ không nhịn được, ưỡn thắt lưng rên rỉ: “Đừng mà”.

2. Chương 2: Phần 2: 2

Editor: Lục Nặc

Nghe thấy tiếng rên rỉ của Khăn Đỏ, Đại sói hoang càng thêm hăng say, dùng sức vuốt ve nhũ tiêm tròn đầy của nàng, lại liềm mình cắn mát tới nỗi chảy cả nước miếng, mãi cho tới khi hai vú trắng nõn khéo léo của Khăn Đỏ ướt đầm và đỏ hồng nó vẫn không chịu dừng lại.

Động tác này khiến nơi riêng tư giữa hai chân Khăn Đỏ bắt đầu trở lên trơn ướt, hình như là nước tiểu, nàng nghĩ rằng mình sẽ bị ăn thịt cho nên mới sợ tới nỗi tiểu cả ra quần, nhưng loại cảm giác thoải mái này là gì vậy nhỉ? Thế nhưng mình lại rất chờ mong bị Đại sói hoang ăn luôn.

Đại sói hoang liếm xong hai vú còn thấy chưa đủ, bèn chặc chặc liếm tiếp xuống dưới, đảo một vòng quanh cái rốn xinh đẹp của Khăn Đỏ một lát, liền chuyển tầm mắt qua khe rãnh bị bộ lông thưa thớt che giấu bên trong.

Lúc này, cánh hoa phấn nộn giữa hai chân Khăn Đỏ đã chảy ra một tia ngân dịch, ngón tay đầy lông của Đại sói hoang gạt một cái, gọt chất lỏng giống như tơ nhện kia lên, nó há miệng ra liếm liếm rồi nói: “Thật ngọt, quả là một vật nhỏ ngọt ngào”.

Khăn Đỏ còn chưa kịp thẹn thùng thì Đại sói hoang đã dúi đầu vào giữa hai chân nàng liều mạng liếm mút, đầu lưỡi vừa to vừa dài lướt qua nộn nhụy chưa ai khám phá, rồi lại chui vào trong hoa kính ẩm ướt làm loạn, dùng sức mút thịt nước bên trong.

Cảm giác tê ngứa ma dại từ giữa hai chân lan tràn ra toàn thân Khăn Đỏ, nàng nâng chân muốn đá văng cảm giác kỳ dị này đi, nhưng lại chỉ khiến bản thân càng thêm trầm luân.

Đại sói hoang phát hiện ra động tác của nàng nên liếm càng hăng say, tay lông lúc mạnh lúc nhẹ chà đạp tiểu nhụy hoa phấn nộn, đầu lưỡi cũng liều mạng liếm mút thịt mềm ướt dầm bên trong cơ thể nàng.

Tiểu Hồng Mạo khóc thút thít, nàng cảm thấy không thể chịu nổi, cả người tê ngứa khó chịu, giống như có vô số trùng nhỏ đang gặm cắn muốn chui vào trong lòng nàng, ăn nàng không còn một mảnh. Đáng sợ hơn là nàng không muốn dừng lại, muốn có thứ gì đó cứng rắn thô to trực tiếp đục nàng thành hai nửa, cho nàng chết một cách thống khoái.

“Xin ngài, ăn ta đi, đừng tra tấn ta như vậy”.

Nghe câu này, Đại sói hoang dựng thẳng lỗ tai, đại vật thô đen tinh ranh dưới thân cũng to thêm một vòng, nó nhìn nhìn hoa kính đang không ngừng run rẩy co rút lại của Khăn Đỏ, cảm thấy nàng đã chuẩn bị tốt, liền nâng cơ thể nàng lên, khiến cánh hoa giữa hai chân nàng đối diện với cự căn của nó rồi nói: “Đây chính là do em xin, hiện tại ta sẽ ăn em”.

Khăn Đỏ nhìn cự căn thô đen kia của nó, quy đầu màu tím bại lộ, còn có gân đen quỷ dị nổi lên, nhìn qua thì vô cùng dữ tợn, lại nhìn tiểu huyết non nớt của bản thân, nhịn không được rên rỉ nói: “Bị ngài ăn như vậy ta sẽ chết mất, sau khi ta chết rồi ngài có thể giúp ta đưa những thứ này cho bà ngoại được không, bà bị bệnh, cần phải bồi bổ”.

Lời nói đáng yêu như thế khiến lòng của Đại sói hoang càng thêm ngứa ngáy khó nhịn: “Thứ này sẽ khiến em chết đi rồi sống lại, không cần lo lắng những chuyện về sau”.

Khăn Đỏ đỏ mắt đang định hỏi lại thì thấy Đại sói hoang đặt đầu cự căn thô to tới trước miệng tiểu huyết,

nàng yêu kiều kêu lên một tiếng, nước mắt rơi xuống như mưa.

“Chết rồi còn có thể sống lại sao?”

Đại sói hoang nhin không được dùng bàn tay đầy lông của mình vỗ về mặt nàng, dỗi dành nói: “Tuy Đại sói hoang ta rất thích ăn thịt người, nhưng nếu đã hứa thì tuyệt đối sẽ làm được, nói em sẽ sống lại thì chắc chắn em sẽ sống lại”.

Khăn Đỏ rưng rưng cắn răng gật đầu, Đại sói hoang hít sâu một hơi rồi đẩy phân thân vào bên trong cơ thể Khăn Đỏ.

“Đau quá! Mau lấy ra”. Khăn Đỏ khóc hô.

Lúc này, Đại sói hoang bị tiểu huyết khí khao ấm nóng của Khăn Đỏ cắn chặt, cả người phiêu phiêu dục tiên, khoái hoạt không chịu được.

Trời ạ! Tiểu huyết của Khăn Đỏ thật tuyệt vời, nó vừa mới tiến vào đã thích như thế này, nếu còn động nữa thì nhất định sẽ thoải mái đến chết mất.

“Em thả lỏng thân thể một chút, ta sẽ lui ra ngoài”. Đại sói hoang nhẹ giọng dụ dỗ.

Khăn Đỏ rên rỉ mặc kệ nó kéo hai chân mình để rút hung khí trong người ra. Chỉ là nó vừa mới rút ra được một chút liền giữ chặt thắt lưng nàng, hung hăng đâm vào một lần nữa.

“A!” Khăn Đỏ khóc lóc kêu lên, cùng lúc đó Đại sói hoang bắt đầu trở lên nhẩn tâm, nông nông sâu sâu cuồng liệt đưa đẩy.

Tay lông của Đại sói hoang cũng không chịu cô đơn luôn luôn đùa nghịch cánh hoa phấn nộn của Khăn Đỏ. Dưới sự ân ái cuồng liệt như vậy, thân thể Khăn Đỏ dần dần nóng lên, đau đớn ban đầu cũng biến thành sướng khoái.

Tiếng ‘Phốc tư’ liên tiếp không ngừng vang lên ở sâu bên trong rừng rậm, Khăn Đỏ nằm trên áo khoác màu đỏ mà mình yêu quý nhất, bị một Đại sói hoang vĩ đại xâm phạm.

Thân hình tuyết trắng tựa như lá cây trong gió, không ngừng bay lên. Khuôn mặt xinh đẹp nhiễm một tầng đỏ ửng, hai mắt trong suốt giờ đây mờ mịt tràn ngập sắc thái tình dục, chân tay mảnh khảnh vô lực theo động tác của Đại sói hoang liên tục chộp lên.

Nàng không kìm lòng được vươn tay xâm nhập vào bên trong bộ lông mềm mại của Đại sói hoang, còn hai chân thì gắt gao quấn chặt lấy vòng eo tinh trắng của Đại sói hoang, khát vọng hân hoan càng nhiều.

Lúc này nàng đã không còn là Khăn Đỏ ngây thơ không hiểu sự đời nữa rồi, thịt mềm trong cơ thể trào ra mật nước bị cơn thịnh nộ to của sói hoang đảo ra rồi lại đảo vào. Chất lỏng màu trắng vì sự ma sát không ngừng nên đã biến thành bọt nước màu bạc, tiếng thân thể va chạm vào nhau tựa như một tiếng gầm âm mị. Đau đớn hoàn toàn rời đi, thay thế bằng cảm giác tuyệt vời không thể diễn tả nổi vây chặt lấy nàng, tiếng cầu xin của Khăn Đỏ vô tình trở thành nền cho chương nhạc âm dâng.

“A a... Lang ca ca, thật thoải mái a... Lại nhanh hơn chút nữa”.

“Thích ta làm em như vậy không? Khăn Đỏ”.

Tơ máu che kín hai mắt Đại sói hoang, nó hận không thể một ngụm nuốt sạch Khăn Đỏ vào bụng. Quả thật, thân thể của Khăn Đỏ quá tuyệt vời, nó muốn triệt để hoàn toàn giữ lấy nàng, khiến nàng không thể bị người khác ăn nữa.

“Thích... A... Thích, rất thích!”

Hai mắt Khăn Đỏ đã không còn nhìn thấy gì nữa, khoái cảm vĩ đại khiến nàng rơi vào trong sự điên cuồng, cái miệng nhỏ nhắn vô thức chảy ra bọt nước đều bị Đại sói hoang liếm hết, thân mình theo tiết tấu điên cuồng của sói hoang nảy lên liên tục, một lần rồi lại một lần ngã vào trong cao trào dục vọng.

Mật huyết không ngừng cắn chặt lấy hung khí của Đại sói hoang, trên cánh hoa lay dính máu tử nữ của nàng và yêu dịch giao cấu, thiếu nữ đã chết biến thành phụ nữ sống lại, hoàn toàn quên đi cơn đau như bị chia làm hai nửa, chỉ nhớ rõ khoái cảm do dã thú trên người không ngừng mang lại.

Loại tư vị dục tiên dục tử này đã để lại dấu ấn thật sâu trên người lẫn tâm lý của Khăn Đỏ, nàng vặn vẹo vòng eo không ngừng đón lấy sự cuồng bạo của Đại sói hoang, mãi cho tới khi khoái cảm giống như sói đen cắn nuốt hết tâm hồn của nàng.

Giống như lời hứa hẹn của sói hoang, hôm đó Khăn Đỏ vẫn còn sống để đưa đồ ăn tới biểu bà ngoại.

Bà ngoại phát hiện hai chân của nàng run run, trên mặt đỏ ửng một cách quỷ dị, nhin không được bèn hỏi: “Khăn Đỏ à, cháu bị làm sao vậy? Có phải bị ốm rồi không”.

“Cháu đi hái hoa hơi xa, còn bị lạc đường, cho nên giờ hai chân mới tê mỏi, hơi thở mới gấp gấp”.

“Sâu trong rừng rậm có sói hoang ăn thịt người đấy, lần sau cháu đừng chạy lung tung”.

“Vâng, bà ngoại”.

Khăn Đỏ ngoan ngoãn gật đầu, nhưng bà ngoại không biết, giữa hai chân trắng nõn của Khăn Đỏ lúc này đang chảy xuống một giọt chất lỏng, đây đúng là dấu vết sói hoang ăn nàng.

3. Chương 3: Phần 3: 3

- *Editor: Lục Nặc*

Ở thật sâu bên trong khu rừng rậm, nơi trăm hoa đua nở, có một đầu sói hoang tinh trắng đang xâm phạm thiếu nữ khoác chiếc áo choàng màu đỏ.

Chỉ thấy đầu sói kia đứng thẳng hai chân, tay trước đầy lông giữ chặt eo nhỏ của thiếu nữ, phần eo thô to liều mạng luật động. Đôi tay nhỏ bé của thiếu nữ đặt trên thân cây, thân thể lay động liên hồi, hai chân mở rộng lộ ra hoa huyết ướt át đầm đìa, tùy ý sói hoang đưa nàng tới ranh giới của sự dục tiên dục tử.

Sói hoang vừa dong đưa vòng eo, vừa lặng lẽ cười nói với Khăn Đỏ.

“Khăn Đỏ, tại sao em lại phun ra nhiều nước như thế?”

“A... Bởi vì... Dã Lang ca ca đang làm em... A...”

“Khăn Đỏ, tại sao giọng nói của em lại dâm dăng như vậy?”

“... Đó là bởi vì... A... Lang ca ca khiến em rất thư thái...”

“Khăn Đỏ, tại sao tiểu huyết của em lại chặt như thế?”

“... Bởi vì... Không muốn Lang ca ca rời đi a... A... A a a...”

Lời nói của Khăn Đỏ khiến Đại sói hoang kích động vô cùng, càng thêm đẩy nhanh tốc độ dưới thân. Chỉ thấy hoa huyết nho nhỏ kia của Khăn Đỏ bị cự căn sói đen tách ra, mảnh liệt đưa đẩy khiến mật hoa vốn trong suốt biến thành bọt nước trắng xóa, khiến nơi ái ân nhìn qua dâm mị vô cùng.

Thân hình mảnh khảnh của thiếu nữ theo sự va chạm của sói hoang không ngừng chóp lên, giống như tùy thời đều có thể bị sói hoang vặn gãy, hai mắt trong suốt trước kia cũng đã mất đi tiêu cự, thay thế bằng một tầng sắc thái tình dục.

Cái miệng nhỏ của nàng khê nhếch lộ ra đầu lưỡi thơm ngọt, Đại sói hoang nhịn không được dùng lưỡi to dài của mình cuốn lấy đầu lưỡi xinh đẹp của Khăn Đỏ, tiếng chắc chắc và tiếng hai người giao triền cứ thế hòa vào với nhau. Cùng lúc đó, nó nhấc một chân thon dài của Khăn Đỏ lên, đặt đùi nàng trên cánh tay sói của mình, đồng thời nó còn dùng móng vuốt sói vuốt ve đầu vú Khăn Đỏ.

“Ngô ngô... Hô a... Lang ca ca...”

Khăn Đỏ vô lực rên rỉ, lúc Đại sói hoang buông cái miệng nhỏ nhắn của nàng ra, Khăn Đỏ có chút ủy khuất nhìn nó, phảng phất giống như đang kháng nghị Đại sói hoang không thương hoa tiếc ngọc, mặc sức chà đạp bản thân.

Nhìn thấy dáng vẻ đáng thương ấy của Khăn Đỏ, Đại sói hoang càng vui vẻ, nó nắm lấy nhũ tiêm đầy đặn của Khăn Đỏ, rất là hạ lưu nói: “Khăn Đỏ, tại sao bộ ngực của em lại lớn thế chứ?”

“Bởi vì... Bởi vì mỗi ngày đều được Lang ca ca vuốt ve a...” Khăn Đỏ đỏ mặt trả lời.

Từ cái lần Khăn Đỏ bị sói hoang ăn qua, nàng đã không thể thoát khỏi sự dụ hoặc của Đại sói hoang. Mỗi lần ra khỏi nhà, chỉ cần nhìn thấy Đại sói hoang tựa lưng lên cây ở lối vào khu rừng già chờ nàng, là nàng lại không nhịn được đi theo bước chân của nó, tiến sâu vào bên trong rừng rậm.

Bọn họ sẽ giống như lần đầu tiên, đi tới nơi trăm hoa đua nở kia. Lúc này, Đại sói hoang sẽ bỏ nhào lên người Khăn Đỏ, bắt đầu chà đạp thiếu nữ đáng yêu.

Nó vén cao cái váy của Khăn Đỏ lên, cởi quần nhỏ của nàng ra, dùng đầu lưỡi tà ác ra vào hoa kính của nàng. Đến khi Khăn Đỏ nức nở liên tục, tiểu huyết không ngừng co rút, Đại sói hoang sẽ dùng bàn tay lông tách tiểu huyết phần nộn của Khăn Đỏ ra, dùng gậy sói thô to nóng bỏng cứng rắn của mình cọ xát ngoài cánh hoa, rồi mới tà ác hỏi: “Khăn Đỏ, có muốn được ta ăn không?”

Ban đầu Khăn Đỏ còn thẹn thùng lắc đầu, nhưng sau khi nghe Đại sói hoang ra vẻ hung ác nói: “Nếu em không để ta ăn thì ta sẽ đi ăn người khác!”

Nàng liền ầm ức kêu lên: “Không... Đừng mà... Em, em cho ngài ăn là được... A a a a...”

“Rống ô ô ô ô nha!”

Mỗi lần như thế, máu nóng sẽ lao thẳng lên đầu Đại sói hoang, kích động tới nỗi nó phải gầm lên một tiếng, hung hăng đâm côn thịt sói của mình vào trong tiểu huyết ướt đầm của Khăn Đỏ, bắt đầu vui vẻ vận động như pít-tông.

Quả thật tiểu huyết của Khăn Đỏ rất đậm đặc nhưng cũng rất đẹp. Sau khi Đại sói hoang ăn Khăn Đỏ, nó không còn muốn ăn giống cái khác nữa. Dù tiểu huyết của Khăn Đỏ đã làm vài lần nhưng vẫn chặt chẽ và ẩm ướt như cũ, khiến trong đầu nó thời thời khắc khắc đều chỉ có một mình Khăn Đỏ, mỗi ngày phải nhìn thấy nàng, làm nàng nó mới vui vẻ.

“Lang ca ca... Lang ca ca... Người ta không được... A a... Đợi lát nữa người ta còn phải vào trong thôn bán hoa đổi vài thứ về nhà, ngài như vậy... Người ta không đi được”. Sau khi bị sói hoang đâm trăm cái ngàn cái, toàn thân Khăn Đỏ mềm nhũn, tê dại. Cuối cùng nàng không nhịn được bắt đầu xin tha.

Lúc này Đại sói hoang vẫn chưa cảm thấy thỏa mãn, bởi vậy nó liếm miệng sói rồi nói: “Tiểu bảo bối, em

muốn đổi cái gì, lát nữa Lang ca ca sẽ chuẩn bị cho em là được rồi”.

“... Lang ca ca... Ngài thật tốt với em... A a...”

“Đương nhiên rồi... Bởi vì người mà Dã Lang ca ca yêu nhất chính là Khăn Đỏ đấy... Chỉ cần có thể ở cùng tiểu bảo bối thì bảo Dã Lang ca ca làm gì ta cũng nguyện ý làm... Ao ô...”

Đại sói hoang hung hăng đâm côn thịt sói lên miệng tử cung của Khăn Đỏ, sau đó bắn hết toàn bộ trục dịch nóng bỏng vào trong cơ thể nàng, hoa tâm của Khăn Đỏ vì vậy mà nóng lên, khoái cảm lao thẳng lên đầu, toàn thân mềm nhũn chỉ muốn ngất đi.

Sau khi Đại sói hoang rút phân thân ra, giữa hai chân thiếu nữ chảy xuống vô số trục dịch đặc sệt, khiến cánh hoa phấn nộn càng thêm kiều diễm đậm mị. Bởi vì được đâm dịch khi Đại sói hoang và Khăn Đỏ giao hoan chăm chút cộng thêm việc chứng kiến quá trình Khăn Đỏ sa đọa nên trăm hoa trong phiến rừng rậm này cũng tươi tốt hơn dĩ vãng rất nhiều.

Cả người Khăn Đỏ vô lực, chỉ có thể tùy ý Đại sói hoang đặt nàng lên trên mặt cỏ. Sau khi Đại sói hoang nồng nhiệt hôn nàng một cái, mới phe phẩy đuôi xoay người đi chuẩn bị vật phẩm cho Khăn Đỏ.

Khăn Đỏ nằm trong giữa rừng hoa, giữa hai chân vẫn có thể cảm nhận được bạch dịch nóng bỏng đang chảy ra khỏi cơ thể, khuôn mặt nàng phiếm hồng nhìn lá cây che kín bầu trời. Khăn Đỏ biết, nàng đã không thể rời khỏi Đại sói hoang nữa rồi, chỉ cần Dã Lang ca ca muốn ăn nàng, thì thân thể sa đọa của nàng sẽ chảy ra mật nước, khát vọng nó tà ác giữ lấy.

Tuy Khăn Đỏ trách cứ bản thân sa đọa, nhưng lại không nhịn được cảm thấy ngọt ngào khi Đại sói hoang đối tốt với nàng. Còn nhớ rõ ngày nào đó, mẹ sai Khăn Đỏ đi mua da lông với thợ săn, kết quả nàng không tìm lông được bị Đại sói hoang dụ hoặc, lại đi theo Đại sói hoang tới phiến rừng rậm mà nàng bị thất trinh, tùy ý Đại sói hoang không ngừng xâm phạm.

Chờ tới khi Đại sói hoang buông tha nàng thì sắc trời đã tối mất rồi, bấy giờ Khăn Đỏ mới nhớ tới lời mẹ dặn, nhịn không được khóc to. Sau khi Đại sói hoang biết được lý do nàng nỉ non, bèn lập tức chạy về hang sói của nó, cầm một khối da Lộc xinh đẹp tới cho Khăn Đỏ, để khi nàng trở về sẽ không bị cha mẹ quở trách.

4. Chương 4: Phần 4: 4

Có Đại sói hoang “Che dấu”, Khăn Đỏ càng yên tâm lớn mật dùng lý do này để ra khỏi nhà, hoan hảo vui đùa với Đại sói hoang.

Khăn Đỏ mảnh khảnh không chịu nổi dục vọng cường đại của Đại sói hoang nên thân thể hư nhược vô lực. Bởi vậy, ngoài việc giúp nàng che dấu ra thì Đại sói hoang thường chuẩn bị một chút đồ ăn ngon, sau khi

hoan ái xong sẽ dứt cho Khăn Đỏ ăn, giúp nàng bồi bổ thân mình.

Chỉ là cứ nghĩ tới đây, Khăn Đỏ lại nhin không được thở dài một hơi. Dã Lang ca ca đối với nàng như thể là bởi vì mê luyến thân thể của nàng, đợi đến một ngày nó gặp được đối tượng mỹ vị hơn, thì chắc chắn nàng sẽ bị Lang ca ca vứt bỏ.

Vốn Lang ca ca chính là sói hoang hoa tâm nổi danh vùng này, đã từng thông đồng với rất nhiều mỹ nữ, nếu bị Lang ca ca vứt bỏ thì nàng phải làm thế nào mới tốt đây?

Nghĩ đến chuyện Đại sói hoang không còn cần mình nữa là Khăn Đỏ lại không nhin được che mặt anh anh khóc ra tiến. Đại sói hoang vừa trở về liền nhìn thấy Khăn Đỏ nằm trên đất nỉ non, sợ tới mức lông mao toàn thân đều dựng đứng cả lên.

“Tiểu bảo bối, có chuyện gì vậy, ai bắt nạt em sao? Ai dám bắt nạt em ta sẽ đi tìm nó tính sổ!” Đại sói hoang nổi giận dùng dùng nói.

“Chính là Lang ca ca khi dễ em ô ô.....”

Đại sói hoang nghe thế lập tức cười tươi rói, ôm lấy Khăn Đỏ nói: “Ai nha nha, mỗi ngày ta đều muốn bắt nạt Khăn Đỏ đây này, chỉ là bình thường em đều không khóc, tại sao hôm nay lại khóc thế?”

Khăn Đỏ vừa khóc thút thít vừa nghẹn ngào ôm cái cô xù lông của Đại sói hoang, vành mắt đỏ bừng nói: “Lang ca ca đối với em tốt như vậy đều là vì muốn em cho ngài ăn, tới một ngày nào đó ngài ăn được một đối tượng khác mỹ vị hơn em, nhất định ngài sẽ không cần em nữa, đến lúc đó em đã sớm hỏng rồi, vậy thì phải làm sao mới tốt đây”.

Đại sói hoang nghe xong lời này, chấn động nói: “Sao tiểu bảo bối lại nghĩ như vậy? Lang ca ca thích ăn nhất là Khăn Đỏ, hiện tại và sau này chỉ muốn ăn một mình Khăn Đỏ mà thôi, những người khác đều không mỹ vị như Khăn Đỏ!”

“Gạt người gạt người gạt người, mọi người đều nói Lang ca ca hoa tâm, ăn người ta xong sẽ vứt bỏ!”

Nhìn Khăn Đỏ rưng rưng lên án như vậy, Đại sói hoang hận không thể đào tim mình ra để bày tỏ sự trung thành, bắt quá nếu đào tim ra rồi thì không thể ăn Khăn Đỏ nữa, thế là Đại sói hoang hạ quyết tâm nói: “Vậy tiểu bảo bối gả cho ta đi! Sau khi cưới tiểu bảo bối rồi ta có thể ngày đêm làm tình với tiểu bảo bối, không có thời gian đi ăn người khác nữa!”

Nghe thấy Đại sói hoang nguyện ý cưới mình, Khăn Đỏ vừa thẹn vừa mừng nói: “Nhưng mà... Nhưng mà không biết ba mẹ có đồng ý gả em cho dã Lang ca ca hay không...”

Tuy Khăn Đỏ rất thích Đại sói hoang, nhưng dù sao người và sói cũng khác nhau, cha mẹ Khăn Đỏ có đồng ý hay không chính là một vấn đề.

Chỉ là, Đại sói hoang không lo lắng tới vấn đề này.

“Chỉ cần ta giả dạng thành thợ săn, rồi bắt cho họ nhiều con mồi làm sinh lễ, nhất định bọn họ sẽ đáp ứng thôi!”

Khăn Đỏ bị sự tự tin của Đại sói hoang tác động, lập tức gật đầu đáp ứng đề nghị này của nó.

Hôm tới cầu hôn, quả nhiên Đại sói hoang chồm lên người một chiếc áo choàng, mang theo hai con lợn rừng, ba con hươu, bốn con thỏ và năm khối da lông đến nhà Khăn Đỏ cầu hôn. Mẹ của Khăn Đỏ rất vui mừng vì có người muốn cưới con gái bà, huống chi Đại sói hoang mang theo nhiều lễ vật đến như thế đến chứng tỏ rất thích Khăn Đỏ.

Thế là mẹ Khăn Đỏ liền hỏi: “Cậu làm nghề gì? Sao lại quen Khăn Đỏ nhà chúng tôi thế?”

“Cháu là thợ săn, lần trước Khăn Đỏ gặp nguy hiểm cháu vô tình cứu được nàng, sau đó chúng cháu liền bắt đầu kết giao”. Đại sói hoang nói dối không chớp mắt, chính khí nghiêm nghị nói.

Khăn Đỏ nghe xong xấu hổ không chịu nổi, đánh nhẹ lên cánh tay lông của Đại sói hoang một cái, Đại sói hoang thấy vậy không kìm lòng được sờ soạng mũi nhỏ của Khăn Đỏ hai cái.

Ba ba Khăn Đỏ thấy thế liền cảm thấy không vui, trong lòng thầm nghĩ: Xú tiểu tử, nhìn dáng vẻ này của nữ nhi chắc chắn là đã bị cậu ăn tận xương rồi chứ gì, vô luận như thế nào ta cũng sẽ không cho cậu sắc mặt tốt đâu.

Thế là ba ba Khăn Đỏ làm bộ ho khan, nghiêm túc nói với Đại sói hoang: “Bác nói này, vì sao tay cháu lại nhiều lông như thế”.

“Nhiều lông để khiến Khăn Đỏ ám áp hơn!” Đại sói hoang nhìn Khăn Đỏ cười hắc hắc nói.

Ba ba Khăn Đỏ lại tức giận hỏi.

“Vậy tại sao miệng lại dài như thế?”

“Miệng dài để thưởng thức tươi ngọt của Khăn Đỏ!”

“Tại sao ánh mắt lại to thế?”

“Mắt to để nhìn rõ vẻ đẹp của Khăn Đỏ!”

Ba ba Khăn Đỏ nghe Đại sói hoang nói năng ngọt xớt lại càng tức, nhin không được lớn tiếng mắng: “Tại sao đáng về của cháu lại ỳ quái như thế!”

Lời này vừa nói ra, bốn phía một mảnh yên tĩnh, lúc Khăn Đỏ cho rằng ba ba đã nhìn ra thân phận của Đại sói hoang, thì đột nhiên Đại sói hoang bắt đầu nức nở nói: “Cháu biết diện mạo của cháu không xứng với Khăn Đỏ, cháu thật xấu, nhưng cháu rất dịu dàng, nhất định cháu sẽ đối tốt với Khăn Đỏ, xin bác đồng ý gả Khăn Đỏ cho cháu ạ...”

Lời này vừa nói ra, lập tức khiến mẹ Khăn Đỏ cảm động, vì vậy bà liền quay sang nói với chồng mình: “Ai Dục... Sao anh có thể chê người ta xấu như thế hả... Chỉ cần Khăn Đỏ thích, cậu ấy lại đối xử tốt với Khăn Đỏ, vậy thì có gì không được chứ?”

“Đúng vậy ba ba, Dã Lang ca ca... À không, ý con là thợ săn ca ca tốt với con lắm...” Lúc này Khăn Đỏ cũng vội vàng cầu xin cha mình.

Chuyện đến nước này rồi, ba ba Khăn Đỏ rơi vào đường cùng, đành phải đáp ứng gả Khăn Đỏ cho Đại sói hoang.

Sau khi Đại sói hoang và Khăn Đỏ kết hôn, Đại sói hoang có thể ngày đêm không ngừng làm tình với Khăn Đỏ mà không cần trốn trốn tránh tránh nữa, còn Khăn Đỏ cũng cũng thoải mái để Đại sói hoang ăn sạch sành sanh, mỗi ngày hưởng thụ cảm giác khoái hoạt dục tiên dục tử.

Khăn Đỏ và Đại sói hoang ở sâu bên trong rừng rậm, từ đây trải qua những ngày tháng vui vẻ hạnh phúc, thật sự là đáng mừng, đáng mừng.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-be-quang-khan-do>